

KURYER LITEWSKI

W WILNIE W PIĄTEK DNIA 22 LISTOPADA V. S. 1818 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 12 listopada.

Podług *Ruskiego Inwalida*, dnia 8 t. m., radosny dzień imienin N. W. X. Jmci *Michała Pawłowicza*, uroczystość był obchodzony. Zrana 1sza brygada artylerji gwardyjskiej była na paradzie kościelnej, a wieczorem oficerowie tej brygady oświecili swe koszary. W sobotę, dnia 9 t. m., z okoliczności tychże imienin, był wspaniały bal w pałacu anickowskim u NN. Wielkich Xieztwa Ichmość, *Mikołaja Pawłowicza* i *Alexandry Fedorowny*. Obchod ten, równie, jak poprzedzające przez tę Najjaśniejszą parę sprawiane, stanę się, bez wątpienia, pamiętnymi dla serc tych, którzy mieli zaszczyt być ich uczestnikami. Czarująca łaskawość i uprzejmość Wysokich Gospodarstwa, rozlewały dobroczynną wesołość pomiędzy obecnymi, a miejsce Ich mieszkania w przybytek najwyższej radości zamieniały.

Wspaniały gmach uniwersytetu moskiewskiego, przez najszybciej nieprzyjacielskie zburzony, a nową hojnością dobrodziejstw Cesarza Jegomości odbudowany, został poświęcony i otworzony dnia 5 października. Zwyczajny kurs nauk w tym się już rozpoczął gmachu.

Wysokiego stopnia *Chan-Manal-Hassan*, j. J. do Rosyjskiego dworu od Szacha Perskiego z wybraniem koni perskimi, dnia 18 paździer. przybył do *Woroneża*. Nazajutrz był z odwiedzinami u tamtejszego gubernatora; potem na nazwanie straży stojącego tam derptskiego pólku konnych strzelców. Dowódca 4go korpusu jazdy, generał porucznik *Borozdin* zaprosił go na śniadanie. Dnia 22 wyjechał on w dalszą podróż traktem moskiewskim; a dnia 23 przybył do *Jelca*, z kąd nazajutrz w dalszą wyjechał drogę.

Po dżdżach naprzemian z mrozami, dnia 23 paździer. wypadł w *Woroneżu* śnieg, który tak okrył ziemię, iż saniami jeździć zaczęli. W gubernii permskiej rzeka *Kama* dnia 16 paździer. zamarzała, i zupełnie dobra droga sanna stała.

Piszą z *Irkucka* pod 30 sierpnia: „Podług doniesień z *Ochocka*, w miesiącu lipcu przybyły szczęśliwie do portu tamtejszego dwa statki przewozowe, należące do ochockiej flotyli, *Paweł*, oraz *Borys* i *Hleb*, które zimowały w *Hiżydze* i *Tigilu*. Na statkach tych, prócz rozmaitego ładunku skarbowego i futer podatkowych, znajdował się ładunek do prywatnych ludzi należący, jakoto: skóry lisie, sobole i jelenie, kości morsowe i kły wielorybie, przybył, także z *Kalkuty* bryg kupiecki *Broters*, pod dowództwem Anglika *Gordona*. Główny ładunek tego statku składa proso, są także winn drobne rzeczy, kamienie żarnowe, żelazo, guziki, i t. d. — Pod 6tym zaś września, również z *Irkucka* piszą: „Należący do kompanii rossyjsko-amerykańskiej statek *Czyrykow*, który z wyspy *Sitchi* dnia 3 maja wypłynął, pod dowództwem szturmana *Kloczkowa*, a po drodze zatrzymywał się u wyspy *Atchi*, przybył dnia 12 sierpnia do portu ochockiego. Na statku tym przywieziono mnóstwo towarów futrzanych i innych rzeczy, jakoto: bobrów morskich, bobrów kameczackich, niedźwiadków bobrowych, ogonów bobrowych, bobrów rzecznych różnej wielkości, także różne wydry, lisy, sobole amerykańskie, piesaki białe, skóry rysie, wilki angielskie, rossomachy, koty morskie, i niem mało bobrowego stroju, cukru, herbaty, rumu, tytmu, maki bostońskiej, jarzęczego wosku, kitayki, płótna,

różnego naczynia, i innych różnych rzeczy w tym kraju potrzebnych. Podróżnych na tym statku przybyło 38 mężczyzn, i 7 niewiast.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Tak pisma publiczne, jako i prywatne doniesienia oświadczają nam, że N. Cesarzową Panującą, powracającą z Niemiec, będziemy w murach stolicy tutejszej przez czas niejaki oglądali.

J. C. Mość W. Xieążę *Konstanty* wkrótce tu spodziewany napowrót z podróży odbytej do Niemiec i Francji.

Wczoraj zakończył się tu walny jarmark Wszystkich świętych, dosyć pomyślnie dla zagranicznych fabrykantów i kupoów, których było 192. (z *Korr. Warsz.*)

AKWISGRAN.

(z gaz. berl.) Dnia 12 listopada. Xieążę *Angoulême*, który tu dnia 9 t. m., dla złożenia odwiedzin Monarchom, przybył, i był u Króla Jmci Pruskiego na obiedzie, jeszcze w nocy na d. 10 wyjechał do *Metz* ze swoim jennym adiutantem Hrabją *Champagny*.

Dnia 10 Król Pruski, w towarzystwie Xieążęcia *Następcy* i wielu znakomitych osób, oglądał zbiór obrazów wdowy *Rettenborg*, i oświadczył ztąd swoje ukontentowanie.

Obraz Pana *Begasse* z *Kolonii* został tu przywieziony i postawiony w domu ratuszowym. Obraz ten wystawia Chrystusa Pana w ogrodzie oliwnym, otoczonego Aniołami i trzema uspiętymi uczniami. Dnia 10 Król Pruski, Xieążę *Następcy*, Xieążę *Wilhelm* Pruski, i Xieążę *Karol* Meklemburski oglądali ten obraz.

N. Cesarz *Alexander*, podczas bytności swojej w *Valenciennes*, dla kompanii grenadyerów 4go regimentu angielskiego, która utrzymywała straż honorową u J. C. Mości, darował 100 gwinę, i nadto oddał dla niej od swego kapelusza kité, które się piórami kompanija między sobą podzieliła.

Cesarz, podczas ostatniego śpiesznego przejazdu swego przez *Leodium*, proszony był od jednego z tamecznych plebanów o jałmużnę dla ubogich jego parafji. Nie mogło to być natychmiast uskutecznióm; ale w kilka dni później, Xieążę *Wołkoński* przesłał w imieniu Cesarza 200 fr. na ręce proszącego. Cesarz wyjedzie do *Bruzelli*, a za powrótém już się tu nie zabawi, tylko przejedzie. — Właścicielowi pałacu *Rohe* oddane zostały klucze, z kąd wnosić można, że najęcie tego pałacu dla cesarsko-rossyjskiego dworu już się skończyło.

Cesarz *Franciszek* oglądał d. 5 t. m. panoramę bitwy pod *Belle Alliance*, i darował tegoż dnia dla każdego żołnierza z gwardyjskiej kompanii grenadyerów regimentu noszącego jego imię po dukacie, a dla każdego podoficera po 2; między muzyków tegoż regimentu kazał pewną sumę rozdzielić. Ze strony magistratu proszony był przez deputacyą, o pozwolenie zdjęcia kopii obrazu przez malarza *Lawrence* sporządzonego, ażeby wizerunek ten na wieczną pamiątkę w domu ratuszowym umieścić. Cesarz wyraził w swej odpowiedzi, że pozwolenie na to potrzeba wziąć od Króla Jmci Pruskiego. — Cesarz, jak się z urzędzeń pokazuje, nie opuści nas przed 20 t. m.

Lord *Castlereagh* odnowił umowę o swoje mieszkanie aż do dnia 6 grudnia.

Momentalna niespokojność względem przyjętej przez

bankierów wypłaty summ, które Francya ma skutecznie, również prędko znikła jak powstała. Rzecz likwidacyi postępuje pewną i spokojną koleją.

Hrabia *Hardenberg-Reventlow* przybył tu z *Paryża* a poseł austriacki przy dworze Niderlandzkim, Baron *Binder*, z *Bruxelli*.

Wyrachowano, że koncerta na ubogich, dawane przez Panią *Catalani* w całej Europie, uczyniły już 500,000 franków, w samym *Berlinie* do 40,000 fr. (za nadto przesadzono!). Ilekć koncerta te, dodaje gazeta berlińska, dla samej *P. Catalani* uczynić mogły!

Miedzy znajdującymi się tu artystami, odznacza się nadworna i pokojowa śpiewaczka *W. Xiecia* Badenkiego, Pani *Gervais*, szczególnie talentami i roztropnością.

Dla jednego z tutejszych notaryuszów, który umie po angielsku, poselstwo angielskie przeznaczyło codzienną płacę do nieoznaczonego czasu, po 6 gwiney, ażeby codzień przez 3 godziny pracował nad tłumaczeniem (na język francuzki) angielskich aktów dyplomatycznych, między którymi mają się znajdować także, dotyczące subsydjów wojny rewolucyjnej.

Bliskie okolice miasta pod *Stollberg*, gdzie niedawno trzęsienie ziemi uczuć się dało, jest zupełnie podkopane kopalniami ołowiu, żelaza, galmanu i węgla kamiennego; znajdują się nawet ślady, że Rzymianie kruszce z tamtąd wydobywali. Musiały tam zapasé dawne sklepienia podziemne, albowiem trzęsienie to nie rozszerzyło się daley.

Zdaje się teraz niektórym w *Akwisgranie*, że i tam d. 5 małe trzęsienie ziemi uczuć się dało.

Nowe warownie twierdzy *Mastricht* śpiesznie się do ukończenia zbliżają. Pan *Boswick* z *Limberga*, który wystawienie nowych warowni za 9 milionów na siebie przyjął, użył do tego 5,500 robotników. Tak więc *Mastricht*, które już dawniej było nader znaczącą twierdzą, stanie się teraz rzeczywiście niedostępnym przedmurzem dla *Niderlandów* i *Niemiec*.

Akwisgran, dnia 14 listopada. Król Pruski dał d. 10 i 12 posiedzenie angielskiemu malarzowi *Lawrence*.

Kongres zbliża się do końca. Z początku było zamiarem, że akt zamknięcia aż za powrotem z *Bruxelli* Cesarza *Alexandra* i Króla Pruskiego dokonany zostanie. Ale że Cesarz austriacki nie jedzie razem do *Bruxelli*, i powrót do państw swoich przyspieszyć życzy; dokonanie to nastąpi d. 16 t. m. W kilka dni potem wyjedzie Cesarz *Franciszek*, a Cesarz *Alexander* i Król Pruski przybędą tu wprawdzie raz jeszcze, ale się nie zatrzymają. Korpus ministrów rozwiąże się około 25 t. m. Xiążę Kancelarz stanu zabawi potem jeszcze dni kilka, i w powrocie swym do *Berlina* przejeżdżać będzie przez prowincje westfalskie.

Ministrowie oddalą się stąd d. 20 albo 25, a tém samym wyjazd ich oznaczy zakończenie spraw mających się tu uławić. Jest rzeczą pewną, że tu w wielu sprawach niemieckich nie stanowczego nie zaydzie. Odesłano je do komisji, która się zbierze we *Frankforcie*, i składać się będzie z ministrów austriackiego, pruskiego i mających do tego udział dworów niemieckich.

Sprawa nabywców dominiów westfalskich jeszcze tu ostatecznie rozstrzygnięta zostanie.

W czasie tym, kiedy się kongres zbliża do końca, częstokroć w jednym dniu bywają zrana i wieczorem podwójne posiedzenia u Xiążąt *Hardenberga* i *Metternicha*.

Z *Frankfortu* przybyła tu deputacya, złożona z burmistrza *Metzlera* i wielu delegowanych, dla przedłożenia na kongresie sprawy chrześcijańskiego obywatelstwa przeciw roszczeniu żydów frankforeckich, którzy żądają równości praw obywatelskich. Ale że wiadoma ta sprzeczka należy także nie do tych, które do kongresu, ale do oddzielnej komisji dla spraw niemieckich we *Frankforcie* zebrać się mającej, tém samą deputacyą ta powróci znowu do *Frankfortu*.

Lord *Castlereagh*, z przyczyny załoby familyjnej, nie miewał u siebie od tygodnia posiedzeń herbatnich.

Pewną jest, że Cesarz *Alexander* również i bracia Jego, *W. Xiążę Konstanty* i *Michał*, jeszcze w ciągu tego roku powrócą do *Rossyi*, i w podróży swej udadzą się przez *Bruxellę* i *Stuttgard*, gdzie N. Cesarzowa, Matka, przez niejaki czas zabawi. Król Wirtemberski wyjedzie na spotkanie Cesarza aż do *Frankfortu*.

Dnia 12 oglądał Cesarz *Franciszek* godny widzenia gabinet nadwornego radcy *Mejera*, który jest zbiorem przedmiotów sztuki, tyczących się samego tylko miasta *Akwisgranu*, i ozdobiony jest obrazem *Karola Wielkiego*. Dniem wprzód odwiedził Cesarz optyczne panorama hamburskiego artysty *Korn. Suhr*. Miedzy innemi wielką przyjemność sprawił Cesarzowi Jmci widok wiedeńskiego kościoła metropolitalnego, z którego właśnie wychodzi wielka processya w dzień Bożego Ciała, a Cesarz wystawiony jest jadący za processją z całym swym dworem.

Pruski Minister Stanu, Baron *Stein*, wyjechał wczoraj do *Nassau*.

Xiążę *Angouleme* wyjeżdżając stąd darował dla straży przy jego mieszkaniu będącej 25 ludiorów, a dla oficera pierścień brylantowany.

Na koncert Pani *Catalani*, na rzecz ubogich przeznaczony, wydano już 1,100 biletów. Ma ona zwyczaj posyłać panom do ich domu pewną liczbę biletów, które zazwyczaj przyjmują, a za to pewną summę pieniędzy odsyłają. Albo też obsyła się karta subskrypcyjna. Niedawno kazał Cesarz *Franciszek* zapisać dla siebie 50 biletów na koncert Panny *Sigl*. Pani *Catalani* zapisała zaraz pod tém imię swoje, z dodatkiem: „*Ditto* na 50 biletów.”

Zołnierz ze strzelców ochotników, który się tu w ogrodzie publicznym w dzień zastrzelił, przywiedziony został przez obrazę swego uczucia honoru do tego postępku. Kolledge jego, z którym razem mieszkał, zginął zegarek złoty, a na niego padło podeyrzenie.

(z *Korr. hamb.*) Mówią, że opłata francuzkich summ kontrybucyjnych jeszcze na trzy miesiące przedłużona została. Opłata więc ma się ukończyć d. 6 stycznia 1820, zamiast, jak było dotąd postanowieniem, w miesiącu wrześniu 1819.

Dnia 30 października podpisaną tu została konwencya względem sprostowania granic i zamian między Prusami a królestwem Niderlandzkim. Prussy, podług konwencji tej, posuną się aż do rzeki *Mozy* (*Maas*), otrzymują, także, między innemi, całą korzystną kopalnię węgla w *Herzogenreuth*, która dotąd podzieloną była, za co *Hollandya* odpowiednią zamianę weźmie.

Wyrachowano, że dotąd podano do Monarchów i ministrów w *Akwisgranie* więcej 8,000 prośb.

Przybył tu z *Paryża* Pan *Diene*, Komandor orderu s. Jana Jerozolimskiego, w celu starania się o przywrócenie zakonu maltańskiego, który dawniej był tak użytecznym przeciw *Barbareskom*. Monarchowie obecni mają być przychylnymi przywróceniu tego zakonu; ale Anglia ma być odmiennego zdania.

Pani *Catalani* zamysła odprawić na wiosnę podróż do *Rossyi*.

Cesarz *Alexander* będąc w *Mastricht*, oglądał tamtejsze szanse i cytadelle, oboje nowo założone, przez które *Mastricht* stanie się twierdzą pierwszego rzędu. Oglądał także i katakumby, dawne zabytki Rzymian, które się niegdyś od *Mastrichtu* do *Leodium* rozciągały. Dotąd pozostało z nich jeszcze 6,000 podziemnych kurytarzy (?), do których w czasie oblężenia chronią się mieszkańcy z całym majątkiem ruchomym. Jest w nich podostatkiem studni i stajen.

Cesarz *Franciszek* był dnia 8go w *Heiden*, gdzie oglądał kopalnię węgla, i przypatrywał się machinie ogniowej, wodę z ziemi wyrzucającej.

Z pewnością można powiedzieć, że nigdzie więcej nie było razem bankierów, jak teraz w *Akwisgranie*.

Raptowne spadnienie francuzkich papierów skarbowych z powodu wypłat kontrybucyjnych, dla których momentalny brak gotowych pieniędzy dałby się uczuć, skłonił dwór Francuzki do podania na kongresie przedłożenia o przewłokę w przydającej wypłacie, do czego, jak słychać, przychylił się Monarchowie.

Jak najpiękniejszego doznajemy tu czasu. Drzewa zaczynają się rozwijać, fijołki porozwijały się, i mnóstwo ich przedają na tutejszych targach.

N I D E R L A N D Y.

(z gaz. berl.) *Bruxella*, dnia 10 listopada. Szef głównego sztabu wojsk sprzymierzonych we Francyi, generał porucznik *Murray* wydał pod d. 1 listopada rozkaz

dzienny, w następnej treści: „Marszałek polny Xiążę Wellington nie może pożegnać się z wojskami, które ma zaszczyt dowodzić, bez okazania im wdzięczności za dobre postępowanie, którem się przez czas zostawania pod jego rozkazami odznaczały. Już jest blisko 3 lat, jak Monarchowie sprzymierzeni powierzyli marszałkowi polnemu naczelne dowództwo nad tą częścią ich siły wojennej, której obecności we Francji okoliczności czasowe wymagały; jeśli ten od NN. Panów przesięgnął środek w sposobie ich zaspakajającym doprowadzonym został, skutek takowy może być przypisany tylko bacznemu postępowaniu, jakiego się w tej mierze JW. W. dowódcy naczelnemu, Panowie generałowie trzymali, przy tym dobremu przykładowi, jaki ciż sami podległym sobie generałom i dalszym oficerom dawali, oraz usiłowaniu tych ostatnich w czynieniu im pomocy, a naostatek dobrej karności, która ciągle we wszystkich kontyngensach panowała. etc.“

Przed 20 t. m. wszystkie obce wojska opuszczają północne terytoryum Francji.

Bruxella, dnia 12 listopada. Dnia 11 przyymował Król uroczystą deputacją obu Izb. Prezydent pierwszej Izby, Pan Roll, złożył Królowi Jmci adress.

Wczoraj miała miejsce wielka uczta na ratuszu, 700 osób było zaproszonych. Mówią o drugiey uczcie, która ma być dana dla przyjęcia NN. Cesarza Rossyjskiego i Króla Pruskiego. Obadwaj Monarchowie przybędą tu dnia 17.

Cesarzowa Jeymość zwiedza dobroczynne zakłady w naszym mieście i jego okolicach.

Przez Namur pójdzie 15000 Rossyan. *Givet* powrócone będzie Francji d. 24 t. m.

Z postanowienia królewskiego, żydzi mają na przyszłość wykonywać przysięgę z nakrytą głową.

Obrządek przedstawienia różnych osób Cesarzowej Rossyjskiej wdowie d. 5 b. mca sprowadził ich wiele na jej pokoje, a wszystkie jak najuprzejmiej przyjęła. Między innemi rekła do Hrabiego Hogendorp, iż tym czulej przyymuje okazywane jej dowody przychylności w królestwie naszym, że są dowodami przywiązania Belgów do Xiążęcia Oranii jej zięcia. Dodała Cesarzowa, iż Xiążę ten jest także i w Rosyi celem równego przywiązania, i że jest szczęśliwa, iż go ma za zięcia. Dnia 6 było w teatrze widowisko galowe, to jest, że byli na niem Cesarzowa z W. Xięciem Michalem, i Królestwo nasze z rodziną swoją. Dnia 7 był bal u dworu. W. Xiążę Konstanty jeszcze tu nie przybył, jak mylnie rozgłoszono, ale codziennie spodziewany. Zjechała tu z Akwisgranu Hrabini Nesselrode.

Król niderlandzki kazał zapisać za siebie 500 zł. hol. na liście składek, mających za cel wystawienie pomnika Janowi Van Dyk, przezwanemu Jan z Bruges, który wynalazł sztukę malowania olejno.

FRANCYA.

(z gaz. berl.) *Paryż, dnia 9 listopada.* Wczoraj, przed mszą, przyymował Król na oddzielnej audyencji hiszpańskiego posła, Xięcia Fernan Nunez, który mu złożył list od swego Monarchy.

Król Pruski kazał wypłacić dla tutejszych ubogich 2000 fr.

Magistrat orleański kazał wybić medal na cześć walecznego grenadyera, dotychczasowego właściciela mieszkania dziewicy orleańskiej.

Baron Drais, odprawi przed wyjazdem swoim sztućzną jazdę za pomocą elastycznego wozku nowego gatunku; który i na ulicach brukowanych może być użytym.

Proces generała Canuel przeciw PP. Fabvier i Sainneville odwołany został do d. 28 t. m.

Paryż, dnia 11 listopada. W. Xiążę Konstanty bawi się tu ciągle i mieszka w hotelu Hrabiego St. Aulaire, teścia ministra policyi. Dnia 8 był na chrzcinach Xiężniczki Orleańskiej w Neuilly, a wczoraj był na obiedzie u Króla. W. Xiążę uda się ztąd do N. Cesarzowej Matki do Bruxelli, gdzie na Cesarza Alexandra czekać będzie, a potem powróci do Warszawy. — W. Xiążę Michał, po wyjeździe swym z Bruxelli, uda się przez Genewę, Turyn, Genuę, Florencyę i Rzym do Neapolu,

potem brzegiem morza adryatyckiego do Wiednia, a ztamtąd odwiedzi niektóre dwory niemieckie.

Xiążę Talleyrand przybył tu dnia 9. z Valençay.

W Belville pod Paryżem, drzewo wiszniowe wydało w tym roku dwa razy owoc.

Teatra nasze mają być naprzyszłość gazem oświecane.

Łatwo jest przewidzieć, jak ważne będzie następujące posiedzenie Izby, szczególniej Izby deputowanych. Niepodlegli czyli independenci mają teraz wielu dobrych mówców i znakomitych ludzi w tym zebraniu; a chociaż liczba ich nie przewyższa liczby ultrystów, a mniejszą jest od ministeryalnej, nie można jednak zaprzeczyć, że nawięcej mają ludzi utalentowanych. Do znakomitszych osób, któremi się ta siedząca po lewej stronie sali, partya wzmogła, należą: generał Lafayette, Manuel, Girod, Bedoch, Rolland, generał Grenier, de la Haye, Hardouin, Keratry z dep. Finistere, Bogue z Nièvre etc.; wszyscy prawie są mówcami, którzy w rozprawach wielką rolę grać będą. Część reszty wybranych, deputowanych, chociaż ją za ministeryalną oznaczają, składają się także do tej strony, jakoto: St. Aulaire, Camille Jordan, Chabot-Latour, Bondy, Menager, Brigode etc. Wszyscy ci oświadczyli się za wolnością konstytucyjną.

(z korr. hamb.) Sławnej pamięci Bossuetowi, w katedralnym kościele w Meaux wystawiony będzie pomnik marmurowy, który 30,000 fr. ma kosztować. Sławnemu Fenelonowi, autorowi Telemaka, w Cambray, gdzie żył przez lat 20, wystawiony będzie także pomnik.

Czynności Panów Biot, Mudge etc., tyczące się trygonometrycznych wymiarów, ukończone zostały w Dunkierce, a współpracownicy powrócili jedni do Londynu, drudzy do Paryża.

Radzca stanu Portalis powrócił tu znowu z Rzymu.

Familie Berthier, Oudinot i Lobau podały do kongressu akwisgrańskiego prośby, o wynagrodzenie nadanych dawniej przez Bonapartego dotacyj; jednakże bezskutecznie.

Ludwik Bastide, brat wiadomego zabójcy, dostał pomieszczenia umysłu.

Dziennik departamentu Gard opisując, jaka spokojność podczas wyborów w tym departamencie panowała, przydał co następuje: „W jednym z biuletynów drugiego działu zgromadzenia wybierecznego umieszczono nazwiska: Janseniusz, Kalwin i Luter. Gdy go vice prezes kazał przeczytać, powstał sekretarz z miejsca, i rzekł poważnie: Mci Panie Prezesie! żądam, aby ten biuletyn uznany był za nieważny, bo ci Ichmości nie są na liście mogących być obranymi.“

Akademia francuska uczyniła krok, niemniej zaszczytny jej, jak i uczonemu mężowi, za którym go uczyniła, przynoszący. Uchwaliła bowiem na wniosek Pana Aignan, członka swojego, poparty od Panów Jouy, Lacretelle starszego i Daru, prosić rządu o przywołanie do Francji dawnego członka swojego Pana Arnault, który zostaje na wygnaniu i w nieszczęściu. Prośbę tę poparł przed Królem Ministrowie, będący członkami tej akademii.

Ponowiło się temi czasy zdarzenie, którego kilka jest przykładów w dziejach lekarskich. Dwie siostry, bliźnięta, zapadły jednegoż dnia, o jednej godzinie i na jedną chorobę. Jedna umarła za granicą, a druga we Francji jest bez nadziei życia.

Dziennik Rozpraw taki artykuł pod napisem z Akwisgranu umieścił: „Kongres niebawnie ukończy ważne układy. Wkrótce dowiemy się o niektórych wypadkach. Im bardziej daje uwagę na powszechnie układy Monarchów i ich ministrów w Akwisgranie, tém bardziej przekonują się każdy, iż gabinety czują potrzebę ducha jedności dla ustalenia pokoju, przez zachowanie systematu równowagi, gruntującego się na sprawiedliwym rozkładzie sił między mocarstwami.“

ANGLIA.

(z korr. hamb.) *Londyn, dnia 12 listopada.* Przeszłej niedzieli przyszły tu z wyspy s. Heleny depesze, które szalupa Mosquito przywiozła. Zaraz po ich przyjęciu zwołana była rada gabinetowa, a okoliczność ta dała powód do rozmaitych pogłosek. Rewolucya czyli targanie się mieszkańców wyspy s. Heleny przeciw

znajdującemu się tam woysku, za którego pomocą *Bonaparte* umknął; nagła śmierć *Bonapartego*; ukazanie się Lorda *Cochrane* ze swemi parnemi machinami pod wyspą *ś. Heleny*; oto są owoce imaginacyi, które zajmowały obywateli biesiadujących w dzień wyboru Lorda majora Londynu. Teraz krąży tylko wieść, że odkrytą została korespondencya w celu uwolnienia *Bonapartego*, z pewnemi osobami w *Rzymie*, *Paryżu* i *Monachium* prowadzona, i zapytują tylko, jaką pocztą lądową i morską z miejsc tych z wyspą *ś. Heleny* korespondencyą prowadzić można było, lub prowadzono, gdyż Londynu nie wspominają. Okręt *Mosquito* wypłynął był d. 29 września z wyspy *ś. Heleny*.

Łatwy i niepodęrzany sposób prowadzenia z *Bonapartem* korespondencyi, wyraża jedna z gazet tutejszych, zależy na tém, ażeby mu przesyłać w podarunku książki, w których oprawie rozmaite pisane papiery ukryte być mogą.

Wieczorna gazeta ministerjalna, *the Courier*, która publicznie oświadczyła: że korespondencya między *Paryżem*, *Rzymem*, *Monachium*, a wyspą *ś. Heleny* odkrytą została, oświadcza teraz: iż do doniesienia takowego nie dodać nie ma; że w ostatnich czasach kilka okrętów w pewnej odległości od wyspy *ś. Heleny* widziane były; i że natychmiast zniknęły, jak tylko przeciw nim ruszono. Domysłają się z tej okoliczności, że obadwaj pierwsi prawnicy królewscy, mianowicie jeneralny fiskal i jeneralny prokurator, podczas czytania depeszów z wyspy *ś. Heleny* wezwani zostali, czego dawniej nie bywało, iż depesze te tyczą się odpowiedzi gubernatora, *Sir Hudson Lowe*, na obwinienia ze strony doktora *O'Meara*, które dość są wiadome i regularnie przez gazetę *Morning Chronicle* udzielane.

Dawniejsze listy z wyspy *ś. Heleny* pod 18 września donoszą, że dla *Bonapartego* nowy dom budują, i że gubernator *Sir Hudson Lowe*, dla pośpiechu w kończeniu roboty, prawie codzień dom ten odwiedza. Siła morska pod wyspą *ś. Heleny* składała się z jednego okrętu liniowego, 4 fregat i 3 szalup.

N. Królowa Jmć była w tych dniach znacznie słabszą, niżeli dotąd.

Mówią, że *Sir Samuel Romilly*, który sobie śmierć zadał, zostawił majątku więcej jak na 200,000 f. s.

Wiadomość o poddaniu się *Peishwa* w Indyach wschodnich jeszcze się nie potwierdziła.

Większa część jazdy kontyngensu naszego we *Francyi* przyszła już do *Anglii*.

Obadwa okręty wyprawy naszej do bieguna północnego, *Izabella* i *Alexander*, przyszły w dobrym stanie do *Brussa-Sund*. Kapitan *Ross* rozpoznał dokładnie zatokę *Baffińską*, i znalazł, że między oceanem atlantycznym a spokojnym, nie ma żadnego przejścia przez cieśninę *Davis* i zatokę *Baffińską*, albowiem są zupełnie wyniosłym lądem otoczone. W północnej tej krainie znalazły okręty te, między 76 a 78 stopniem szerokości, lud, który rozumiał, że w stronie południowej świat z samego łodu się składa; lud, który nie ma żadnego wyobrażenia o Najwyższej Istocie; który nigdy nieprzyjaciół nie znał i który miał siebie za pana całego świata.

Brat *Sir W. Congreva*, który się temi dniami z Półkownikiem *Haumer* na polowaniu znajdował, był tak nieszcześliwy, że mu strzelba niespodzianie wystrzeliła i przyjaciela jego, półkownika, zabiła.

Posel pruski *Baron Humboldt* wyjechał dnia 30 października z Londynu do *Akwisgranu*. Zostawił jako sprawującego tymczasowie interesa, sekretarza poselstwa *P. Bulow*.

Przepyszną galeryą obrazów, która do kardynała *Fesch* należała, kupił *Xiążę Wellington*. Pięć ten zbiór, wielkim kosztem nabyty, zawierał najpiękniejsze obrazy szkół włoskiej i flammandzkiej, a kardynał ten pozwalał je oglądać miłośnikom malarstwa w pałacu swoim w *Paryżu*.

DANIJA I PRUSY.

Dzisiejsza gazeta rządowa ogłosiła traktat handlowy zawarty między Danią i Prussami, mocą którego: — Trwać ma nierozzerwany pokój i przyjaźń między obydwoima Monarchami, ich następcami, i między obydwoima narodami.

Poddani obu państw używać będą wzajemnie praw służących narodom przyjacielskim, z obowiązkiem stosowania się w ich handlu do praw i urządzeń krajowych. — Wzajemne używanie praw tycze się równie osób i towarów, jak okrętów, które do portów obu mocarstw zawijają, i tych, co krajowych używać będą korzyści, wyjąwszy tylko dla okrętów pruskich porty wysp *Faarøe* i *Islandyi*, oraz *Grelandyi* i osad duńskich. — Okręty pruskie nie będą dawały większej opłaty na Sundzie i obu Beltach od okrętów mocarstw, z którymi Danija w zgodzie zostawać będzie, co się ściaga i do towarów pruskich, któreby na obcych przywieziono okrętach. — Ten obowiązek zachowuje się także w opłacie na kanale *holsztyńskim*, jako też w szportlach, czyli opłatach, przeznaczonych oficyalistom celnym. — Okręty i towary pruskie idące po Sundzie, Beltach lub kanale *holsztyńskim*, nie ulegają przecieraniu, gdy będą opatrzone paszportami wydanymi w należytych kształcie. Komora główna w *Oeresund* obowiązana przy zakwitowaniu z odebranego cła wyszczególnić zawsze przez gatunki każdego towaru cło, wtenczas nawet, chociażby kapitan okrętowy chciał dla prędzszej odprawy na ogólnem z całego ładunku poprzestać zakwitowaniu. — Żadne pierwszeństwo przy odprawie na kanale innym okrętom dawane nie będzie, lecz ma być zachowana ścisła kolej podług ich przybycia. — Okręty pruskie, które już raz cło należne opłaciły, nie są obowiązane do powtórnej zapłaty, gdyby dla przeciwnych wiatrów na Sund powróciły, lub tamże przez burzę zapędzone zostały. — Okręty pruskie płynące *Elbą* nie będą zatrzymywane i przecierane ani pod twierdzą *Gluckstadt*, ani przy innych miastach duńskich nad *Elbą* leżących, wyjąwszy przypadek wojny, gdyby podęczenie na nie o dowóz czego dla nieprzyjaciela padało. — Okręty duńskie, zapędzone od burzy lub chroniące się przed nią, mają wolny przystęp do wszystkich portów pruskich, gdzie bez opłaty cła tak długo, jak im tego potrzeba, na kotwicy stać mogą. Ulegają zaś cłu, gdyby towary swe sprzedawać lub zamieniać chciały. Toż służy i okrętom pruskim we wszystkich portach duńskich. Nigdy okręt jakibądź, czyli to wojenny czyli kupiecki, nie może być wzajemnie w obustronnych portach przytrzymany, a tém bardziej zabrany, co jednak nie tycze się aresztów sądowych za długie położonych. — Żaden okręt nie może być nigdy pomimo woli właściciela użyty do posługi wojskowej, choćby w czasie wojny. Wolno jest obu narodom nie tylko swojej ziemi płody, lecz i obce, czyli to na swych własnych, czyli na obcych wprowadzać okrętach, i takimi handlować, stosując się we wszystkim do przepisów. — Gdyby jedno z umawiających się mocarstw wpłatane było w wojnę, nie nadwiera to w niczem stosunków wzajemnej przyjaźni, i dla tego okręty strony spokojnej, chociażby od brzegów nieprzyjacielskiego nawet kraju powracały, nie doznają wzajemnie żadnej przeszkody, wyjąwszy kontrabandy wojenne. Na mocy tego, wolno jest poddanym strony neutralnej wprowadzać płody nieprzyjacielskiego kraju drugiey. Mieszkańcy kraju nieprzyjacielskiego, gdy nie są stanu wojskowego, wolni są na okrętach strony neutralnej: żeby zaś z tego powodu przez przybrane flagi neutralnego mocarstwa nie wkradły się w czasie wojny nadużycia, strony stanowią: że dla zasłonięcia się od tego, zawsze, aby okręt za własność swego kraju uznany był, nie tylko wszystkie papiery powinien mieć w przepisany kształcie, ale nadto dowódca okrętu, i przynajmniej połowa osady, z krajowców być powinna. Okręty zaniadające tej ostrożności, tracą prawo do zapewnionej opieki, i t. d. Na przypadek zerwania pokoju między układającymi się mocarstwami, zastrzegają i zareczają sobie niniejszym nietykalność majątków i osób obustronnych poddanych, którym zostawia się rok cały wolnego czasu na spieniężenie majątku, i załatwienie interesów, po czém, gdy tego żądać będą, otrzymają wolność powrotu do oyczyzny z rodzinami i całym majątkiem. — Niniejszy traktat zawiera się na lat 20, po których, odnowienie go i potwierdzenie zostawia się woli i namysłowi umawiających się mocarstw. Zatwierdzenia niniejszego traktatu najdalej w przeciągu dwóch miesięcy wymienione będą. w *Kopenhadze* dnia 17 czerwca 1818 r.

N. *Rosenkrantz* (L. S.) — Hrabia *Dohna*. (L. S.)

Wilno dnia 22 Listopada 1818 roku.

Ogłoszenia po raz drugi i trzeci.

1. Litewski Pocztamt podaje do powszechnej wiadomości: podług osnovy przedpisania Pocztowego Departamentu pod dniem 2gim pominiętego miesiąca oktobra, nadesłanego Litewskiemu Pocztodirektorowi, pozwolono we wszystkich pocztowych miejscach Litewskiej Dyrekcyi, przyjmować i odprawować do Królestwa Polskiego Rossyjskie bankowe assygnacye, oraz złotą i srebrną monetę Rossyjskiego stempla, równymże sposobem, także z Królestwa Polskiego do Imperyum Rossyjskiego podobną pieniężną korespondencyą odprawianą i dostawianą będzie. Nowe to postanowienie zacznie brać swój skutek we wszystkich miejscach od 1 dnia następującego miesiąca decembra roku bieżącego, przyjmowanie takowe korespondencyi odbywać się będzie w Rossyjskich pocztowych miejscach, wszędzie jednakowo, według powszechnych pocztowych prawideł, a zatem i odpowiedzialność za całość dostawienia w rozległości Imperyi, tak posyłanej ztąd do Królestwa, jak i ztamtąd tu przychodzącej, przyjęta jest na Rossyjski Pocztowy Rząd, tak jak to już wiadomo. Równymże sposobem i Zwierzchność pocztowa Królestwa Polskiego przyjęła takową odpowiedzialność za przesyłanie pierwszej i drugiej korespondencyi po Królestwie, dla tego więc podzielenia odpowiedzialności między wyżej namienionemi dwoma rządami, postanowiono za prawidło, żeby bez wyłączenia wszystkie niniejszemu postanowieniem dozwolone pieniężne summy, były zprawdzone w pogranicznych Rossyjskich i Polskich Pocztowych miejscach. Wreszcie, wszelkie rozporządzenia uczynione z tego powodu przez Pocztamt Litewski, w najdrobniejszych ich szczegółach, każdy żądający tego, widzieć będzie mógł w każdym pocztowym miejscu. Co się zaś tyczy odprawiania posyłek w fantach i tym podobnych, w tém oczekuje się rezolucyi. Datt w Wilnie dnia 19 nowembra 1818 roku.

2. Magistrat miasta Wilna dekretem swoim roku 1816 maja 4 dnia nastąpił dworek w mieście Wilnie na Trockiej ulicy pod N. 1143 położony, do zeszytych Gotliba i Zofii Leykow Obywateli Wileń. należący, postanowił na satysfakcyą Kredytorów i Pretensorów pod Exdywizją podać, w skutek takowego dekretu awizuje się, ażeby jak sukcesorowie pomienionych Leykow, tak równie kredytorowie i pretensorowie onych od daty niniejszej w przeciągu miesięcy trzech do Sądu Magistratu Wileńskiego sami lub przez umocowanych Plenipotentów z dowodami stawali, gdyż w przeciwnym zdarzeniu, po upłynionym tym terminie rzecz nazawsze swoją utracą i satysfakcyi żadney nieodbiorą. Takową awizacyę roku 1818 nowembra 16 dnia do Kuryera Litewskiego podając podpisując. Józef Wiszniewski Poru. b. W. Polch Administrator dworku Leykow.

3. Roku 1818 augusta 21 dnia Sąd Taxatorsko Exdywizorski skutkiem remissy Sądu Ziem. Pttu. Wiley, w roku 1818 junii 13 dnia w sprawie W. Justyna Leśniowskiego Podśd. Ziem. Pttu. Wiley. z jego kredytorami zapadł, taxę i exdywizyą solwarku Zosna z atynencyami w Pow. Wiley. leżącego przeznaczającej, w terminie wyznaczonym, do solwarku wyżej wspomnianego Zosna przybywszy, czynność pierwszemu zjazdowi ułatwić ulatwił, i termin powtórnego zjazdu dzień 10 zbra idącego roku naznaczywszy, jurydykcyą do miasta Sądowego Wileyki przenieść zadeterminował, ażeby więc wszyscy wierzycieli i pretensorowie funduszu W. Justyna Leśniowskiego Podśd., do tegoż Sądu na termin powyżej wzmieniony, sub amissione rei jawili się, trzykrotnie przez awizacyą Kuryera Litewskiego obwieścić postanowił.

Ferdynand Dworzecki Podśd. Ziem. Wileyski Exdywizor. Felicyan Moszyński Podśd. Ihumeński Exdywizor. Ignacy Kozieł Pisarz Ziem. Pttu. Borysow. Exdywizor. Zgodno z Protokółem Ignacy Łoyko Regent Exdywizorski.

2. Excerpt oświadczenia z protokołu Sądowego Grodz. Pttu Wileń. w dacie niżej wymienionej zapisanego i tegoż roku nowembra 16 dnia pod pieczęcią Grodz. tegoż ptu jest wydan.

Roku 1818 meca mar. 2 dnia. Na Sądach Grodz. Pttu Wileń. stawając osobiście, WJPan Józef Azbicki Adw. Sub. Wileń., oświadczenie poniższe wpisać do protokołu podał; tak pisanie: „Oświadczenie imieniem J.P. JP. Samuela Jeleńskiego Podkom. ptu Miozr. z okoliczności następney Zgon s. p. Józefa Jeleńskiego Jenerała wojsk pol. orderu sgo Stanisława Kawalera, daje powód urzędowego ogłoszenia byłego między nim a Podkom. Jeleńskim interessu, jaki aczkolwiek ze strony oświadczającego się uiszczonym został, przez niezwrócenie atoli skryptu, żeby powtórnie pociągnięty niebył do odpowiedzi, widzi za rzecz potrzebną urzędownie o tém successorów zmarłego Jenerała Jeleńskiego zawiadomić. Jeszcze kiedy Jenerał Jeleński był Pułkownikiem oświadczający się Podkom., wszedłszy w służbę wojskową do pułku jego, kupił rangę Rotmistrza, aże wleody niebył przy zapasie, zeszedł Jenerał w zastępstwie oświadczającego się zapłacił zł. pol. dwadzieścia tysięcy i wziął pod datą roku 1788 febr. 24 dnia na wyrażoną sumę oblig. Znając słusność takowego zawinienia terażniejszy Podkom. Jeleński, gdyby wyręczył swój oblig., odesłał należne za onym pieniądze przez WJP. Mateusza Wiszniewskiego, natedy Półkow. Jeleńskiemu do Wilna, który, lubo w zupełności zaliczył, atoli Jenerał Jeleński niemając natedy obligu przy sobie w Wilnie, a ztąd zwrócić niemogąc, wydał na ręce pomienionego JP. Wiszniewskiego rewers poświadczający opłatę summy za obligiem i zapawniający zwrot onego, że się to dzieło między familią, oświadczający Podkom. Jeleński przez uszanowanie dla reszłego Jenerała nieczynił żadnych kroków prawnych zaprzestając na rewersie, a choć niekiedy pisał do zmarłego Jenerała, prosząc o zwrot obligu, dla oddalonego jednak mieszkania skutku nieotrzymał. Żeby więc successorowie zmarłego Jenerała, znalazłszy w archiwum po oycu swym takowy oblig, wiedzieli o nieczemności onego, i że oświadczającemu się Podkom. Jeleńskiemu do zwrotu należy, a ztym i do massy dzielczej między successorami włączonym byż niepowinien, przez niniejsze oświadczenie zapowiada. Utego oświadczenia w protokule podpis taki: Ignacy Jeleński.

Zgodno z protokółem świadczą Józef Bohusz Grodz. Pttu Wileń. Regent.

3. Excerpt oświadczenia z Protokołu potocznego Sądu Ziem. Ptu Mińskiego w dacie poniżej wyrażającej się zapisanego, w tymże czasie pod pieczęcią urzędową Ziemską tegoż powiatu na rekwiżycyą strony jest wydan.

Roku 1818 meca gbra 11 d. Na Urzędzie Jego Imperatorskiej Mości Ziem. Ptu Mińsk. Imieniem WJPanny Elżbiety Dawidowiczówny Skarbnikówny, w asystencji kuratorów działających, oświadczenie z następney okoliczności czyni się. Hilary Dawidowicz Rotm. Piński, Adwokat Sądu Główn. 2go Departamentu Mińskiego Gubernii brat rodzony oświadczający się, po kilkadziesiątletniej pracy i usłudze w obowiązkach Adwokata pełnioney, gdy z nieodżałowanym smutkiem oświadczający się dnia piątego nowembra zeszedł z tego świata, a oświadczającą się jako siostrę rodzoną przez wdzięczność za pomoc w domie jego pełnioną, a osobliwie czasu choroby doświadczoną, wszelkietę pozostatość po sobie aktorką uczynił. Oświadczająca się dobrawszy kuratorów, gdy wspólnie z onemi rejestrując pozostatość, znajduje wiele papierów do różnych spraw, w różnych jurydykcyach, mianowicie w sądzie Głównym Mińskim jeszcze nieodeszłych a wkrótce przypaść mogących, dla tego więc, aby aktorowie z tej okazji w sprawach swoich zeszedłemu Dawidowiczowi Rotm. powierzonych prawności nie czynili, tym oświadczeniem o wszelkiej śmierci wszystkich w ogólności i w szczególności zawiadamiając, ażeby dla umowienia nowych plenipotentów sami najrychlejszy przyjeżdżali, lub z władzą instalowania plenipotentów przysyłali, ostrzega, i że za wypłatą kosztów na prowadzenie interesów przez nieboszczyka wedle solidactwa rejestrow wręczonych, tudzież nadgrody i pensyi zaległych, wszystkim papiery znajdujące się odda, a na przypadek nierychłego przybycia, ztąd zaś przeniesienia w sprawie szkody odpowiedzi ulegać niebędzie, lecz

każdy sam swojej nieczułości przypisze. Zapewniając o tem przez gazety Kurjera Litewskiego ogłasza i w tym widoku niniejsze oświadczenie zapisuję. U tego oświadczenia podpis takowy: Jako proszony niniejsze oświadczenie podpisuję Franciszek Sobolewski.

Zgodno z protokółem świadczę Hilary Jakubowski Ziem. Ptu. Min. Rejent.

2 Skutkiem remissynnych dekretów Ziemstwa Kowień. i Sądu Głó. Lit. Wileń. 2go Departamentu Taxę Exdywizyą dóbr Podszydłowa, Narusz, Wołkiszek w powiecie Rossień. parafii Szydłowskiej położonych, oraz dalszego wszelkiego po zesłym Tadeuszu Bukatym Biskupie Tespińskim, Infułacie Szydłowskim, Kanoniku, Oficjale Zmudz. pozostałego majątku przeznaczających. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski po uprzedzonych kilkakrotnych zjazdowych dopiero w terminie z obwieszenia dnia 28 przeszłego miesiąca 8bra ponownie w majątku Szydłowie zebrany, celem zbliżenia satysfakcyi wszystkim wierzycielom wspomnionego X. Bukatego postanowił, całą ogólną sprawę wziąć do namowy dnia 3 następującego miesiąca decembra. Aby przeto tak kredytorowie i pretesorowie nieraz rzeczzonego Bukatego, jako też debitorowie onego przed tym terminem przez się lub plenipotentów z dowodami wzajemne stosunki ewinkującemi sub amissionē causae jawili się, przez niniejszą ostateczną awizacyą podaje się do wiadomości. Datt w Szydłowie 1818 mca gbra 8 dnia.

Regent Sądu Exdywizor. Bonifacy Dullewicz.

2 Excerpt z protokołu potocznego Ziemskiego powiatu Minskiego w dacie poniżej wyrażającej się, zapisanego oświadczenia pod pieczęcią urzędową Ziemską ptu Min. roku 1818 mca augusta 31 dnia stronie rekwirującej jest wydan.

Roku 1817 maja 4go dnia. Na urządzie Jego Imperatorskiej Mości Ziemskim ptu Minskiego stanawszy osobiscie WJPan Franciszek Gurski Sędzia Graniczny Minski oświadczenie Imieniem własnym i brata swego Hipolita ku zapisaniu w protokół podał, o to iż zeszyli s. p. WJP. Antoni Gurski Porucznik Woysk Rossyjskich oyciec oświadczenie zanoszących, podczas odbywaney w mieście Minsku różnych rzeczy zesłego Guzego kupca licytacji, pożyczyl ztąd zebranych pieniędzy rubli srebrnych tysiąc czyli złotych sześć tysięcy sześćset sześćdziesiąt sześć groszy dwadzieścia, na jakową ilość wydany oblig Sąd Exdywizorski majątku Guzego kupca, widząc przed sobą złożony, dodawszy oraz jeszcze za chwilę chybionej opłaty wypadającego procentu złotych sto szesnastcie, dekretem 1811 roku apryla 20 zapadłym, rozdzielił tę ogólną sześć tysięcy siedemset osmdziesiąt dwa złotych groszy dwadzieścia sumę: Gillewiczowi złotych dwa tysiące dziewięćset trzydzieście pięć groszy dwanaście i pół, JPanu Jurkiewiczowi złotych trzy tysiące dwieście osmdziesiąt dwa groszy pięć i pół, na Solarya W. Ignacemu Iwanowskiemu Podśędkowi Ziemskiemu Minskiemu dostało złotych pięćset sześćdziesiąt pięć groszy dwa, dla zaspokojenia więc tych summ osobnych zeszyli Gurski Porucznik polegając na przyjaźni tegoż W. Iwanowskiego wówczas Podśędku Ziemskiego Minskiego, powierzył mu czyste dwa blankiety, ale one upotrzebione nie zostały, bo summa zasądzona każdemu, również i samemu W. Iwanowskiemu Podśędkowi w gotowiznie zaliczyła się, a W. Iwanowski obok dopełnienia takowego zadośćuczynienia, acz natychmiast blankietów niezwrócił, kwitacyą jednak roku 1814 marca 20 dnia wydając, rzeczony blankiety dostawić obowiązali się, czego ponieważ dotąd niespełnił, ani śladu jakimby sposobem owe blankiety zaginęły urzędowie nie okazał, przeto oświadczaający się, przy zaaktykowaniu w dniu dzisiejszym W. Iwanowskiego wyz dattą wspomnionego kwitacyyno-assekuracyynego pisma, zmuszeni są przed powszechnością wyznać, że oyciec ich zeszyli Antoni Gurski Porucznik Woysk Rossyjskich, prócz czerwonych złotych pięćdziesiąt W. Tadeuszowi Gurskiemu dworzaninowi, czer. zł. sto pięćdziesięciu W. Teressie Gurskiej Kraycz., i tyleż W. Weyssowi, więcej nikomu nie zgola niewinien i nikt jego obligów ani pism jakichkolwiek okazać nie jest w stanie, jeśliby zaś okazał, te nie inaczej mają być rozumiane, tylko na blankietaoh przez W. Iwanowskiego wziętych i zatraconych zapisanemi, a zatym w zapobieżenie na czas następny wyniknąć mogącym ztąd nieprzyjemnym skutkom, oraz celem zastępienia, iżby na blankietach zaginionych nikt czego, bądź dla siebie zapisywać nie śmiał lub osmielony to dokonać, na kogo drugiego przelewać nie ważył się, niniejsze czyni się oświadczenie, które, by pewniejszy każdego doszło wiadomości, do gazet Kurjera Litt. podane będzie, takowe oświadczenie. U tego oświadczenia podpis takowy. W imieniu moim i brata mego Hipolita podpisuję Franciszek Gurski Sędzia Gran. ptu Min.

Zgodno z protokółem świadczę Hilary Jakubowski Z. P. M. Regent.

3 Jan Ciechanowiecki Sędzia Ziemski Wileński,

Franciszek Kleczkowski Pisarz Ziemski Trocki, Michał Sawicki Prezyd. Grodzk. Wileński, Karol Mosiewicz Sędzia Grodzk. Oszm., Wincenty Łukaszewicz Pisarz Grodzk. Trocki, i Michał Kwinta Pisarz Grodzk. Zawileyski, oznajmujemy tym naszym obwieszczeniem listem suksessorom zesłego Wileńsk. Guberskiego Strapczego Jana Sławińskiego, oraz jego kredytorom i różnego rodzaju pretensorom; iż na skutek Dekretu Sądu Głównego Wileńsk. 2go Depart. w 1815 roku oktobra 27 d. nastalego taxę i exdywizyą wszelkiego po zesłym Sławińskim pozostałego majątku przeznaczającego, oraz późniejszych tegoż Departamentu postanowień, w celu ostatecznego ukończenia dzieła exdywizorskiego od daty niniejszego obwieszczenia za niedziel cztery na miejsce przeznaczone do miasta Wilna w komplecie prawnym zjedziemy i poruczone robić dzieło exdyw. ostatecznie kontynuować będziemy, o tem przez te obwieszczenie wiedzieć dajemy, oraz iżby w terminie z onego przypadłym strony rozprawujące się ze wszelką gotowością przed Sądem exdywizorskim jawiły się zastrzegamy.

Roku 1818 miesiąca gbra 18 dnia. Woźny świadczę, iż kopią z takowego obwieszczenia z autentycznym zgodną po suksessorow zesłego Wileńsk Guber. Strapczego Jana Sławińskiego, oraz jego kredytorów i pretensorow z przyporuczenia W. Michała Sawickiego Prezyd. Grodzk. Wileńsk. w celu należnego o tem uwiadomienia do gazety Kurjera Litt. podałem. Marcin Kuczyński Woźny Sądu Grodz. Ptu Wileńsk.

Od Wileńskiego Policmeystra w skutek za-
lecenia JW. Zarządzającego Ministeryum Policyi oznajmuje się wszystkim abszytowanym w służbie wojennej będącym, Ichmość Panom Oficerom, żeby oni z prośbami swojemi o wydanie im przeznaczonych nagród i patentow, udawali się nie do Kapituły orderów, lecz w Inspektorski Departament — Zastrzega się przy tym, iż jeżeli od tego czasu prośby ich przysyłane będą do Kapituły a nie tam gdzie powiedziano wyżej, więc zostaną się takowe bez żadnego skutku i rezolucyi. Dnia 15 gbra 1818 roku.

P. Szłykow.

Expedycya Gazetna Poczta Litewskiego, otrzymawszy uwiadomienie, iż pismo peryodyczne pod tytułem *Miesięcznik Połocki* na rok następujący 1819, wychodzić nie będzie, obwieszcza wszystkich, którzy już na to pismo prenumeratę przysłali, iż mogą uczynić do Expedycyi odezwę, albo o zwrocenie pieniędzy na prenumeratę przysłanych, albo na innego pisma, któreby sobie mieć chcieli, prenumeratę policzyć.

3. Od rządu gubernialnego Litewsko-Grodzieńskiego ogłasza się niniejszem: iż majątek Mileyczycy należący do nieuznanego w Rossyji szlacheica, dworu meklemburskiego, Nadwornego Sowiennika, Fiedora Cukierbekiera fon Buszena, w Powiecie Brzeskim, w którym liczy się, prócz miasteczka Mileyczyc, we wsiach: Sobiutynie 139, Kosukach 32, Lankach 11, Klimkowiczach 27, Groborkach 7, Oltuszykach 9, Chinach 17 i Churzach 14 w ogule 256 dusz płci męskiej, naznaczony na sprzedaż z publicznego targu; dla nabycia którego, życzący zechcą przybywać dla licytacji na terminy: pierwszy dnia 25 maja, drugi 3, a trzeci ostatni 12 junii następującego 1819 roku, do Brzeskiej szlacheckiej opieki, a dla przetargow dnia 1 miesiąca julii tegoż roku do tegoż gubernialnego rządu. Oktobra 30 dnia 1818 roku.

Sekretarz Kazimierz Siedlecki.

3. Od Rządu gubernialnego Minskiego ogłasza się: iż wzięty w tuleyszy Gubernii niemający świadectwa na piśmie człowiek Piotr Meczynski, który wyznał na examinie, że jest rodem z miasteczka Duilja, cyrkułu lwowskiego, pod panowaniem austriackim zostającego, służył w wojsku cesarskim, polskim i angielskim, z którego uwol-

niony do miejsca pierwsiastkowego życia, gdzie przebywszy więcej roku, dwa miesiące temu, zmówiwszy się z będącym tam ruskim майстром kapelusznikiem Kowaczem, przeszli granicę Rosyjską, a za przybyciem do Powiatu Ihumeńskiego, towarzysząc jego, ukradłszy u niego rzeczy i paszport odstawny z wojska angielskiego, niewiadomo gdzie się skrył, on zaś za niemienie świadectwa na piśmie, wzięty pod straż dla użycia go do robot w fortecy i odesłany ztąd do Dyneburskiego Komendanta JW. Jenerał-Majora Padeyskiego; zatem, jeśliby takowy Meczynski okazał się do kogokolwiek należącym, tedy właściciel, z prawnymi o jego do siebie należenia dowodami, ma jawić się w terminie naznaczonym przez ukaz 1765 roku nowembra 9 dnia, dla odebrania jego od Dyneburskiego Komendanta. Przymioty tego Meczynskiego: wzrostu wysokiego, twarzy okrągłej brunatnej, nosa wielkiego, oczu szarych, włosy na głowie światło blond, a na brodzie i wąsach światleysze, na prawym boku czarna brodawka, mówi wyraźnie, od urodzenia 36 lat. Oktobra 28 dnia 1818 roku.

Mińskiego gubernialnego rzędu Sekretarz, Tytułarny Sowietnik Felicjan Arcimowicz.

3 Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego Sądu Ziemsk. Pttu Rosieńskiego w dacie poniżej wyrażającej się zapisanego et eorundem pod urzędową tegoż Sądu pieczęcią stronie potrzebującej jest wydan.

Roku 1818 miesiąca września 4 dnia. Oświadczenie wspólnie z zażaleniem się imieniem JW. Kazimierza i Ewy z Uwoyniów Burbow wojskich Pttu Szawelsk. Szamb. dworn. polsk. przeciwko JW. Katarzynie z Iwanowiczów pierwej Uwoyniowej Ciwonowej Pojarskiej w powrotnym zamążpójściu Micewiczowej Marszałkowej matce, Antoniemu Micewiczowi b. Marsz. Pttu. Rosieńskiego synowi, w następnej okoliczności: umieją żalący się Burbowie zbliżyć winne uszanowanie JW. Micewiczowej jako matce; umieją cenić krewieństwo JW. Micewicza jako brata, lecz kiedy ze składu terażniejszej majątkowej tegoż JW. Micewicza exdywizji, ze złożonych w komportacji dokumentów, i z toku należonych usilności, przez czas uprzednie i terażniejsze, największa krzywda dla żalcey Burbinowej okazuje się, nie mogą zamilczeć, aby niewykryć przed każdym Sądem, i publicznością, jaką koleją na odjęcie jej fortuny i dalszego całego jej funduszu naosnowane zostały pocępy, z których wyswieca się naydokładniej, że na rozwalinach ogromnego majątku Uwoyniowskiego zafundowana została JW. Micewicza cała sytuacja, co wszystko następnie się wywodzi — JW. Micewiczowa Marszałkowa z domu Iwanowiczówna, dostając się w pierwsze zamęście za Antoniego Uwoynia Ciwuna Pojarskiego oycza żal. Burbinę, nie nie wniosła zyskała darowny zapis od tegoż męża na dwadzieścia tysięcy złotych polskich z ubezpieczeniem tej summy prawem niby zastawnem na Blinstrubiszkach, i czwartą część ruchomości, a to składało cały jej fundusz: za jakowym dokumentem zeszedłszy Uwoyni mąż jej tylko do zastawy, nie zaś na dożywocie mieć intromisyą pod rokiem 1772 oktobra 10 datną a 1793 julii 9 w grodz. Rosien. żeżnaną dozwolił. — Wciągu pożycia małżeńskiego spłodził dwie córki Annę terażniejszą Sławoczyńską i Ewę Burbinę, oraz syna Jerzego, który później żyć przestał, a będąc tenże Uwoyni paraliżem uderzony utracił mowę, bez mowy więcej roku zostając i kiedy przed zgonem jego zostały utworzone punkta testamentowe, do których, niemogąc gadać, nie mógł swoich myśli, intencyów i postanowień piszącemu Janowi Życkiemu dziś nieżyjącemu affidowanemu Plenipotentowi domu Iwanowiczów wyobrazić, a tym większą one cechę istotnego podeyrzenia noszą, gdy na autentyku teraz tylko przez komportacyą złożonym w miejscu wyřazu zastawy, poprawione słowo dożywota okazuje się i przy wprowadzeniu do aktów być powinnoj susceptible nie ma. Był zanieiony manifest owczasowie przez zeszedłego Mateusza Bilewicza Ciwuna, pierwszego opiekuną, na piszącego takowy testament zeszedłego Życkiego, jak naypewniejsza o tej prawdzie niesie wiadomość. Jakowy manifest zginął z aktów za czasów pisarstwa Ziemstwa Rosieńskiego zeszedłego Ignacego Micewicza powrotnego męża obżałowanej. Po śmierci zaś Uwoynia także JW. Micewiczowa po mężu swoim objęła majątność Blinstrubiszki, Wirgoynie Dowkintdawskie, Pundalów z dalsze-

ni wszystkimi attynencyami summy znaczne w gotowiznie, w obligach, i przez punkta Testamentowe wyswiecające się: srebro, złoto, klejnoty, cynę, miedź, zboże, konie, stado, pojazdy, bydło, wszelkiego rodzaju żywioły, oraz wielką rozmaityą ruchomość, sprzęty gospodarskie; i powtórzyła później zamęście za Ignacego Micewicza, który pierwej niżeli się ożenił utraciłszy swój folwark Poszym-sze, udał się na służbę dworską, a z niej powróciwszy, miał przytułek u pokrewnych, a gdy losem siostra jego Micewiczówna służąc za pannę u Starostów Botockich Odachowskich, po śmierci samey Odachowskiej poszła za Odachowskiego za męża, dla której mąż już communicativi przywilej uzyskał; po którym zostawszy wdową, litując się nad stanem brata Micewicza, cedowała mu też starostwo Botockie, biorąc od tegoż brata oblig na trzydzieście tysięcy złotych polskich, jakową sumę JW. Micewiczowa po zamążpójściu za niego, z Uwoyniowskich summ z krzywdą prawych sukcesorek opłacała. Taki początkowy Ignacego Micewicza stan naydował się, jak sama JW. Micewiczowa w produkcie swoim na exdywizji w części przyznając się objaśniła. Za weyściem przeto w szluby małżeńskie Ignacy Micewicz z matką żalującą rozciągnął absolutną władzę nad majątkiem Uwoyniowskim, zagarnął wszelkie papiery, intraty i summy z ruchomością, a przy naywystawniejszym i expensownem życiu pouspokajał swoich pierwszych licznych kredytorów, pokupował majątki, a sukcesorki Uwoyniowskie, córki terażniejsze Sławoczyńska i Burbina w domowym zaciszu chowane, oszukiwane dożywociem matki straszone przez oyczyma Micewicza nabywaniem pretektowych i ustronnych na Blinstrubiszki wlewków, ogolonych z wszelkiego funduszu, przeszkadzane do zamążpójścia, nie mając przychodu z nikąd ani szeląga, w naysmutniejszej zostawały sytuacji. Gdy nakoniec zeszedł Gaspier Sławoczyński Prezydent Ziemski Rosieński, kuzyn, domowy przyjaciel zeszedłego Micewicza pojął za żonę Annę Uwoyniównę, nakłonił swą żonę z projektu pierwej uformowanego z instynktu oyczyma i matki do przedania swej części majątku Blinstrubiszek Wirgoyni z dalszemi attynencyami po oycu Uwoyniowi spadłego, w ten czas żalącą się Burbiną w panińskim stanie pozostałą, nalegana od swej matki i oyczyma Micewicza, nie nie mająca tylko żywność od nich, stanęła na tej naysmutniejszej epoce, że przez trzy tygodnie męczona w płaczu musiała przez posłuszeństwo dla matki, nie wiedząc o składzie interesu, o walorze majątków, bez opiekunów, ogolona z przyjaciół, otoczona przeciwnymi sobie, wydać prawo tytułu przedazne, mniej jak za puł ceny wartości majątku Blinstrubiszek, Wirgoyni, Dowkintlawek, Pundalowa z dalszemi attynencyami, za umowioną wspólną sumę obógu Micewiczom Marszałkom oyczymowi i matce bez wziętych pieniędzy, kontentując się tylko samym obligiem od nabywców sobie wydanym, a co do kapitałów, summ i ruchomości po zeszedłym Uwoyni oycu pozostałych, nie bez podziwienia słyszy żalca Burbinę, że niedoścignionym sposobem i podstępem została przy nastaniu prawa na Blinstrubiszki podsunięta kwitacya do podpisania między tłumem tworzonych natenczas tranzaktów, której przed nią nie czytało, i nie wie o wyrazach w niej umieszczonych. Przepadły zatem wszelkie kapitały i ogromna ruchomość po zeszedłym Ciwonie Uwoyni oycu, żalcey w naymniejszej części nie udzielonych. Przepadły intraty wszystkie z majątków od czterdziestu kilku lat possydowanych przeszło półtora miliona złotych polskich w ogóle wynoszące, przez matkę i oyczyma zauzarpowane. Jakże oplakany stał się rot tym dotkliwszym staje się, że z rąk matki został zrządzonym. Poszło zatem, iż zeszedł Ignacy Micewicz przezorny w konsekwencyach na przyszłość, począł tudzież swą żonę a matkę żalcey zapisami summowymi i dożywotnictwami, przenosząc przez ordynacyą kredytorów z Blinstrubiszek z ich krzywdą na inne dobra; wymógł w tym momencie, że się wszystkiego zrzekła na imię syna Antoniego Micewicza, i takim sposobem swe córki wyżywszy ze wszystkiego oycowskiego majątku Uwoyniowskiego, przeniosła ony w dom Micewicza, w kolei dalszej Antoni Micewicz po śmierci oycza swego, urządzając się Blinstrubiszkami i wszelkimi dobrami, gdy nieopłacał żalcey procentów skłonił się do oddania ~~zastaw~~ dóbr Blinstrubi-

szek w rzeczy obliżu przez obóga rodziców Micewiczów żalczy Burbinę wydane. Dopiero kiedy z konkursu kredytorów obzał. Micewicza został zbliżony akt exdywizji wieczystej, powstała JW. Micewiczowa z instynktu i planów syna przeciwko córkom, usiłując zająć dobra Blinstrubiszki Wirgoynie pod swoje dożywocie, którego nie miała, mieć nie może, i z natury rzeczy utracićby musiała, nie wszedłszy nigdy przez żadną intromissję w posesję dożywotnią, zwłaszcza będąc debitorką. Takim sposobem spychając żalcę Burbinę z jej dziedziny ojcowskiej, wyzując z ostatniej obdarłej sytuacji jej własności, któż uważając w duchu moralnym przekonać się nie powinien o nadydotykalniejszy krzywdzie? bo czyż nienależało matce protegować córki Uwoyniówny duchem samego sumnienia, jako widzącej o składzie interesów, o intratach, a z atem o walorze majątnościów, z którego domu wszystko miała, niżeli, ubogacając dom Micewicza, oddać na stratę i upadek? Uciśniona takimi postępnami i obrótami wypracowanemi Burbina, czyż nie najsprawiedliwsze ma pobudki udać się do opieki praw, konstytucyjów, a żądać powrotu dziedzictwa dóbr Blinstrubiszek, Wirgoyn, Dowkintlawek, Pundałowa ze wszystkimi attynencyami, toż jurydyki w mieście Rosieniach, oraz summ, ruchomości i wszelkich intrat, jako bez opiekunów, od niewiedzącej ukrytego waloru majątków, przeciwko postanowieniu praw Litewskich, wyludzonego? gdyż wielu konstytucyjami zabezpieczono, iż wszelkie zapisy, zdradą lub podejściem i oszukaniem wzięte, wymożone, nikczemności i upadkowi ulegają. Odcinając się żalczy Burbowie z tym krokiem, tollerując szacunek dla matki i brata, lecz dopiero kiedy przechodzą obżaltni Micewiczowie wszelką granicę sprawiedliwości, spieszą przed upłynieniem jeszcze od zamążpójścia dawności ziemskiej do prawa, i żądają, aby Sąd exdywizorski niżeli o nikczemności wymożonej przedaży Blinstrubiszek, Wirgoyn, Dowkintlawek, Pundałowa, jurydyki w mieście Rosieniach z dalszemi attynencyami porządkiem prawa rozwiązaniem zostanie, na tymże ogólnym majątku oyczystym niezajmując pod exdywizją dalszych lokacyów, przy posessji żalczych Burbów zostawił, a mimo przeciwnych skłonnościów matki do córek, i usposobione wedle powyższego poszczególnienia ich doli upadku oświadczają się jeszcze i w tym Burbowie, kiedyby nie zostało majątku JW. Micewiczowi Marszałkowi z tej exdywizji, w tedy JW. Micewiczowa Marszałkowa ośmdziesięcioletnią matkę przy wszelkich wygodach i dostarczeniach przyzwoitych potrzeb do życia jej, dochować przyrzekając, o co wszystko i o dalsze okoliczności wyświecić się i okazać się mające naysolennie manifestując się niniejsze oświadczenie dają do zapisania w akcie publiczne, które pełnomocnik podpisał. Wicenty Kognowicki Regent Graniczny i Adwokat subselliów Powiatu Rosień. Zgodność z protokulem poświadczam Teodor Juszkiewicz Regent Ziem. Pttu Rosień.

Dalszy ciąg not muzycznych świeżo przybyłych do Xiegarni Uniwersyteckiej w poprzedzającym Katalogu nie pomieszczonych.

NOTY WIEDENSKIE.

	R. C.
Mayseder J. Variations pour le Vlon avec acc. de 2. Vlons A et B. Oe. 18.	1 15
Rolla A. 3 Quatuors pour 2 Vlons Vle et Vcelle dediés à S. M le Roi d'Espagne Oe. 5.	3 —
— Trois nouveaux Duos pour 2 Vlons Oe. 3.	1 20
— Trois Duos pour 2 Vlons dediés à Mr. Carli	1 65

Hummel J. N. Rondeau brillant pour le Pforte avec acc. de l'Orchestre Oe. 56.	1 90
— Variations sur un Thème de l'Opera Castor et Pollux pour le Pforte avec acc. de 2 Vlons, 2 flutes, 2 Corn. Vle. Vcelle et B. Oe. 6.	1 25

son (ou Flute et Vcelle) Oe. 63.	1 50
— Trio pour le Pforte avec Vlon et Vcelle Oe. 65.	—
Moscheles J. Flore ou Recueil des plus nouvelles et brillantes compositions pour le Pforte avec et sans accompagnement. Cahier I contenant. Grandes Variations pour le Pforte avec acc. de 2 Vlons A. Vcelle et Contrebasse ad lib. Oe. 42.	2 25
(POuvrage se continue).	
Pixis J. P. Sonate pour le Pforte et Vlon oblige Oe. 14.	— 90

Anthologie Musicale ou Recueil periodique pour le Pforte qui offrira particulièrement les Idées les Thèmes et morceaux choisis des operas et des Ballets ainsi que d'autres nouvelles Compositions les plus goûtées arr. par Moscheles, Diabelli etc. N ^o . 1.	— 90
— d ^o . . . . N ^o . 2.	1 5
— d ^o . . . . N ^o . 3.	1 20
— d ^o . . . . N ^o . 4.	1 20
— d ^o . . . . N ^o . 5.	1 35
— d ^o . . . . N ^o . 6.	1 —
— d ^o . . . . N ^o . 7.	1 15
— d ^o . . . . N ^o . 8.	1 15
— d ^o . . . . N ^o . 9.	1 25
— d ^o . . . . N ^o . 10.	1 —
— d ^o . . . . N ^o . 11.	1 20
— d ^o . . . . N ^o . 12.	1 5

(cet Ouvrage se continue).

Hummel J. N. Le Tableau animé. Divertissement pour le Pforté Oe. 33.	1 50
— Sapho. Grand Ballet heroique pour le Pforte Oe. 58.	1 50
Lacoste J. La Matinée de Campagne ou Fantaisie pour le Pforte.	— 90
Moscheles J. Rondo brillant pour le Pf. Oe. 14.	— 50
— Les Sentiments de Vienne au retour de l'Empereur. Sonate pour le Pforte Oe. 27.	1 10
— Les Portraits. Ballet champêtre et comique arr. pour le Pforte.	3 —
— Musique a l'Occasion d'une grande Course de traîneaux qui a eu lieu pendant le Sejour des Hautes - Puissances arr. pour le Pforte.	— 60
— Musique de Carrousel qui a eu lieu a la Cour de Vienne pendant le Sejour des Hautes - Puissances a l'an de 1814 et 1815.	— 75

Gelinek (L'Abbe) Variations chantées par M ^{me} Catalani et mises en musique pour le Pforte N ^o . 1 et 2. chaque.	— 75
— d ^o . N ^o . 3.	— 45
Moscheles J. Variations pour le Pforte sur un Thème russe oe. 23.	— 40

Choix de Danses Caracteristiques de diverses Nations de L'Europe avec les danses executées a l'occasion du Sejour des Hautes-Puissances a Vienne pendant les années 1814 et 1815. Cahier N ^o . 1. 2. 3. 4. chaque	— 90
Hummel J. N. Six Polonoises Favorites pour le Pforte Oe. 70.	— 60
Pixis J. P. Polonoise pour le Pforte dediée a la Princesse Marie de Metternich Oe. 8.	— 65

Cherubini Marche de l'Op. Les deux journées pour le Pforte	— 20
Marche Originale des kosakes pour le Pforte.	— 20

Giuliani Mauro. Niaiserie d'Enfant varié pour le Pforte Oe. 41.	— 40
---	------

Wilno dnia 22 Listopada 1818 roku.

O g ł o s z e n i a.

1 Od Rządu gubernialnego Wileńskiego ogłasza się: iż w skutek odezwy JW. Ministra Skarbu do JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora, i wedle przedłożenia w tém JW. Wojennego Gubernatora w tymże Rządzie gubernialnym otrzymanego, mają być wyprzedane z publicznego targu, znalezione w mieście Słonimie i miasteczku Jeramiecie kontrabandne towary różnego koloru i dobroci, a mianowicie: sukna arszyn 185, perkalu 994½, różney materyi 629, kalenkoru 53½, płótna 506½, nankinu 232, dymikatonu 100½, kamlotu 322½, barakanu 175½, muslinu 206½, dymki 181½, flaneli 40, rypsu 88, manszestru 19, piki 48½, lewantyny 101½, bordiur 174, axamitu 91½, stametu 13, bachramu 385½, petifieniu 606½, grodynopolu 5½, błęd 16½, wstążek 1521, naboyki 5, mamisu 130, kitayki 34½, fleru 34½, meryny 95½, kazimierku 90½, petynety 262, kołpakow 40, kamizelek 46 sztuk; rękawiczek 44 i pończoch 23 par: a z tym życzący być uczestnikami w kupowaniu tych towarów, zechcą przybywać do Kommissyi ustanowionej w mieście Wilnie dla uczynienia śledztwa o kontrabandach, na terminy: pierwszy dnia 2, drugi 5, a trzeci ostateczny 7 miesiąca decembra terażniejszego roku. Nowembra 14 dnia 1818 roku.

Sowietnik Ławrynowicz.

Sekretarz Kazimierz Nowicki.

Odebrano przez Sztafetę dnia 21 listopada 1818 roku o godzinie 11 przed północą.

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na usatysfakcyonowanie wierzcicieli JW. Leona Osztorpa b. Marszałka Ihumieński i Komandora, przez Remissę Miń. Głównego Sądu 2 Departamentu ustanowiony, w terminie z zakresu pierwszo-zjazdowego dekretu wypadającym, do majetności Dukory w Powiecie Ihumen. sytuowanej zebrawszy się, tak w skutek Remissy, jakoteż dla przybliżenia stronom sprawiedliwości, poruczone sobie dzieło bez odkładów kończyć ma zamiar, a czuwając na tem, iżby strony opóźnieniem swojego z pretensjami przyjsia, Sąd na próżną stratę czasu, massy zaś na powiększenie kosztów, nie narażały, dzień 5 decembra roku idącego przeznacza za termin, do którego wszyscy kredytorowie, pretensyow swych objaśnienia a debitorowi massy, na dopominki do ich regulujące się odpowiedź u Sądu złożyć są obowiązani, po czém całą konkursową sprawę dla zaferowania pryncypalnego wyroku od wyżey pomienionego terminu w namowę weźmie, i pilnując się reguł prawa oraz remissyynego dekretu na niestawiających kredytorów ammissyą zakreslić, a na debitorach pod niestanność, summy poszukujące się wskazać będzie zmuszonym. O jakowem postanowieniu iżby każdy z zainteresowanych mógł być wiadomym w tym celu ninieyszą przez Gazety czyni awizacyą. — Datt w Dukorze roku 1818 miesiąca nowembra 19 dnia.

Stanisław Świętorzecki Ziem. Pttu Wilej. i Exdyw. Prez.
Józef Iwanowski Ziem. Pttu Miń. Pisarz. Exdywizor.
Józef Stecewicz P. Z. P. Borys. Exdywizor.

1 Roku 1818 mca gbra 2 dnia w skutek dekretów remissyynych Taxę i Exdywizyą majetności Dukiewicz w pttcie Borysow. sytuowanej aktorstwa W. Józefa Kowerskiego Sądziego Gran. Pttu Bor. na usatysfakcyonowanie jego wierzcicieli przeznaczających, i na mocy dekretu pierwszo-zjazdowego, Sąd Taxatorsko Exdywizor. w terminie z odkładu wypadłym, po przywołaniu i złączeniu stawających stron aktoratów, i po wysłuchaniu głosów produktowych wyrokiem swoim w dacie w górze wyrażoney, w skutek pierwszo-zjazdowego dekretu, akta inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi z rodzaju sprawy między debitem a possesorami wypadającej, załeczydował, na odbywanie jakowych aktów, urzędników przeznaczył. Termin zjazdu na takowe akta na dzień 20 gbra roku terażniejszego zakreslił. Po wyexpedowaniu których, zjazd swój na usatysfakcyonowanie kredytorów, i pretensorów W. Józefa Kowerskiego Sądziego na dzień 28 xbra roku terażniejszego naznaczył. W jakowym terminie, że do pryncypalnego wyrokowania przystąpi zastrzegł, o czém iżby kredytorowie i pretensorowie wiedzieli i tak.

roku z dowodami sub amissione rei stawali, przez gazetę Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego ogłoszenia zawiadomić postanowił (i zawiadamia się.)

Felix Tracewski Prez.

January Korkozowicz P. Z. P. Borysow. Exdywizor.
Ignacy Kozieł Pisarz Z. P. Borysow. Exdywizor.

1 Niżey podpisana czynię następne ostrzeżenie, iż co w r. 1817 maja 21 dnia przez assessora Sądu Niższego Trockiego Ignacego Orłowskiego nabyła od onego folwark Ołonę w Pcie Trockim położony prawem wieczystym, który że jest dziedzicznym i mogącym się wyprzedawać, tenże Orłowski niżej podpisaną upewił, nabywając więc ony wydała oblig temuż W. Orłowskiemu, na czer. zł. 1000 a siostrze onego Bogudzkiej na rubli sr. 1000, plenipotentowi JWWch Potockich W. Połochowskiemu na rubli sr. 1000, nadto jeszcze przełala oblig Orłowskiemu na obywatelu wileń. Kostrze na cz. zł. 120. Lecz gdy teraz z mocy Ukazu Rządu Guberskiego danego Sądowi Niższemu Ziem. Trockiemu, przekonywa się, że folwark Ołona, niżej podpisane wyprzedany, jest lennym a nie dziedzicznym, i ma być wzięty, jako po wygasłej linii lenników Tarasewskich na szarb, i gdy oprócz wymienionych długów znardują się inne, o które jest prozekwowana, przeto ostrzega, aby nikt wyżey wymienionych obligów jako z podstępu urosłych nie nabywał o dług dalsze Orłowskich niżej podpisaną nie kluczył, i że o rescysyą tak prawa, jak równie o zwrot wydanych obligów, i o uczyniony podstęp czynić prawem będzie, i w tym celu już poczyniła kroki prawne i zaniósła process w Trokach, przez ninieysze zawiadamia ostrzeżenie. Datt 1818 mca gbra 20 dnia.

Giertruda Orłowska.

1 Ninieyszym mam honor uwiadomić Prześwietną Publiczność, iż założyłem nowy Magazyn Perfumeryi i Likiarów, przy ulicy Kalkstrasse przeciw Hotelu Londyńskiego. Polecam się z różnemi świeżo do tego magazynu przybyłymi towarami, francuzkimi i angielskimi, iako to: wszelkie gatunki perfum, extraits des fleurs, esprits et eaux doubles tak w całych butelkach (en pint) jako i pół, czwarte butelkach i w flakonach. Eau de vie de lavande rogate, i eau de lavande ambrée masquée, au miel, rose, frangipane, portugal, bouquet, double sur fleurs etc, nayprzednieysze pomady (en pots porcelaine d'orée et à couvercle) i inne en pots de fayance, huile antique dla włosów, w szelkich odorach, i proszek do farbowania włosów na chatain lub czarno. Przednie mydło pachnące w różnych gatunkach, prawdziwa woda kolońska, opiat i proszki do zębów, pastille i proszek do kadzenia, pate d'amande w proszku lub liguide, pomade à la psyché aux limaçons, aux concombres i różne essences do mycia się. Rouge w wszystkich numerach, eau d'ispahan i des alpes, etc. Niemniej zaś rekomenduję nayprzednieysze likiery nazwane, pounce caffèe, w różnych odorach i smaku jako to: rose, vanille, epine rinetto, violet framboire, menthe parfalt amour, crème des barbadés, canela, eau divine, fleur d'orange, plaisir des dames, anesetu etc, ciurasseaux jak i inne gatunki przednich likierów, oraz różne soki to jest de capillaire, de framboise, d'orgade, limonade, punch etc, biszoff extrach, lemon-acid, różne angielskie sosy, salaty, octy, musztardy, oliwki, kapary, prawdziwey oliwy de provence d'aix, angielski opodeldoc, prawdziwey francuzkiey, tabaki de la ferme rogate i tytuń turecki. Różne towary krótkie jako to, angielskie noże, nożyki, brzytwy, nożyczki i inne towary stalowe, szelkretowe grzebienie damskie, rękawiczki męskie i damskie, pułaresy, szczotki angielskie, papier przedni, tusze, pióra etc i różne bigouterie jako to: brilantowe i złote pierścienie, kołczyki, spinki, łańcuszki, i inne złote i srebrne rzeczy. — Przytém mam honor uwiadomić Publiczność, szczególniey zaś tych, którzy towary korzenne zwykłe u mnie kupują, iż handel mój korzenny przy ulicy Senderskiej w własnym domu, był, jest i zawsze będzie przezemnie utrzymany; owszem odebrawszy znaczny transport towarów korzennych i win, polecam się Prześwietney Publiczności ze świeżym i dobrym towarem, przyrzekając oraz jak nayumiarkowańsze ceny.

W Rydze dnia 20 listopada 1818.

Roch William.

1 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Pozew Edyktalny na skutek Dekretu Sądu Taxatorsko Exdywizorskiego do majątku Ur. Tadeusza Niepokoyczyckiego dekretem remissyynym Sądu Gł. 2go Depart. Gubernii Grodzieńskiej naznaczonego akcesoryjnie w roku 1818

w Powiecie Kobryńskim zaszłego na instancję massy Uurr. wierzycielow tegoż Ur. Niepokoyczyckiego wynosi on po Uurr. niżej wyrażających się jego debitorow; mianowicie: 1mo Po kupca 2ey gildy Wielkolutckiego Hrehora Dmitrejowa Jefremowa o zł. 5206 gr. 20— 2do po successorow i posiadaczow majątku Stanisława Laskowskiego o zł. 65,520— 3tio Po Szlome Pomaranca Antopelskiego teraz w Wilnie mieszkającego o zł. 18,217 za ostatecznym rachunkiem przezeń podpisanym— 4to Tomasza Zelzitolwieckiego o zł. 860— 5to Kommissyoniera 3tey klasy Krywskiego o zł. 1400— 6to Annę lub innego imienia Zaczyczką o zł. 600— 7mo Mikołaja Wasiewskiego o zł. 62— 8vo Gorskigo Józefa Asesora Pttu. Kobryńskiego o zł. 220— 9no Jana Filipowicza o zł. 40— 10mo Piotra Zawadzkiego Rotm. o zł. 17,456 gr. 18 i dalsze pretensye. 11mo Rotmistrzowę Zawadzkę o zł. 86 gr. 20— 12do Romualda czyli innego imienia Rosiackiego o zł. 1000— 13tio Jana Wereszczakę o zł. 1264 gr. 9 i sukcesorow Józefa Laskowskiego jako fundusz jego w ręku mającego— 14to Jana Niepokoyczyckiego o zł. 54,253 gr. 10— 15to Jana Obyrna o zł. 3333 gr 10 a Józefa Rogowskiego jako ten dług zaswiadczonego, i sukcesorow zeszłego majora Helwiga jako dług ten opłacić winnego— 16to Józefa Więckowskiego za przelewem Jana Turskiego zł. 160 gr. 17— 17mo sukcesorow Michała Nietykszy to jest Leona kapitana, Amelię w zamęciu Andrzejkiewiczową, Antoninę w zamęciu Dmuchowską, i Elżbietę w zamęciu Pachniewską Nietykszów z dokładem ich mężow za przelewem Andrzeja Krzyckiego zł. 200 a za przelewem Andrzejkowiczow zł. 2000. 18vo Beneletową kupcowę Kobr. za pszenicy szank. 60 zł. 900 nieopłaconych— 19no sukcesorow zeszłego Józefa Woyny Pułkownika jako Plenipotent Adama Orzeszka jako Aktora o zł. 40,000 i sukcesorow zeszłego Gustawa Elwiga majora jako fundusz Józefa Woyny mającego, oddzielnie tychże Helwigow zaróżnieni ich brata rachunkami— 20ti Józefowi Zawadzkiemu o różne summy za jego skryptami i za niego Dłużnikom opłacone— 21mo Po Szymona lub innego imienia Zdziotowieckiego o zł. 813 gr. 10. Takowych summ gdy obżalowani debitorowie Ur. Tadeuszowi Niepokoyczyckiemu nieopłacili w kapitale ani w procencie, a wszelkie jego fundusze na satysfakcję Wierzycieli są przeznaczone, i ten przez Komportacyę, wyswieciwszy powyższe należności, do przypozwania obżal. dekretem zostawszy zobowiązanyem gdy do tąd nieuszkodził, powodem czego Sąd Eadywizorski na dniu 15 gbra akcesoryjnym wyrokiem naganiwszy nieczulość Ur. Tadeusza Niepokoyczyckiego przez niespełnienie włożonego na siebie obowiązku, w miejscu tego porucił współwierzycielom a szczególnie Ur. Michałowi Korybutowi, Daszkiewiczowi Koleskiemu Sowiernikowi i orderow kawalerowi wyniesienie, i do gazet Kurjera Litewskiego dla trzykrotnego ogłoszenia edyktalnego pozwu, przyczem do stawania pozwanym stronom dzień 5ty xbra terażniejszego roku, a w razie niestanności decydowanie z dowodow w komportacji przez Ur. Tadeusza Niepokoyczyckiego złożonych zapowiedział— Przeto Ur. Michał Daszkiewicz Koleg. Sowiernik i kawaler— Franciszek Wredt Prez. Sądu Ziem. Prużańskiego, Jan Jelec Podkomorzy Prużański, Szymon Matlachowski Sędzia Graniczny Pttu. Prużańskiego i dalsi współwierzyciele na skutek powyższych dekrétow pozywają obżal. przed Sąd Taxatorsko Eadywizorski w dobrach Tewelach czyli Miernicy w Powiecie Kobryńskim w Gubernii Grodzieńskiej będący, do stawania w tymże Sądzie na dniu 5ym xbra ter. roku, dla usprawiedliwienia się za obligami pozwanym i ich antecesorow oraz dalszeni dowodami należności od tychże winne wyswiecającemi, do przysądzenia narzecz Wierzycieli massy Ur. Tadeusza Niepokoyczyckiego summ powyższych z procentami, i wszelkich dalszych należnościow dowieść się mających, do wskazania inekwitacyi na wszelkich funduszach obżal. a w razie niestawania w terminie wyżej oznaczonym, do uznania chociażby pod niestanność realności summ przez masę kredalną poszukiwanych, nakazuje do przysądzenia zwrotu wydatkow prawnych zwolną poprawą 1818 gbra 18 dnia.

Woźny Powiatu Kobryńskiego Jan Lepieszynski zeznaje, iż kopiją takowego Pozwu edyktalnego do Gazet Kurjera Litewskiego podając, podobnąż w tej kancelaryi Sądu Ziem. Pttu. Kobr. zeznałem i na to się podpisuję dnia 18 gbra 1818 w Kobryniu. — podpisuję się jako nieumiejętny pisma znakami krzyża s. Jan Lepieszynski.

Ogłoszenia po raz trzeci.

3 Wypis z Xiąg Ziemskich powiatu Słonimskiego.

Roku tysiąc ośmset ośmnastego mca: nowembra 7go dnia, przed aktami Jego Imperatorskiej Mości Grodzkiej Pttu Słonimskiego, stanawszy osobiscie woźny Słonim., Kasper Karpowicz poniżej wyrażający się pozew antentyczny do akt podał, którego wyrazy takowe. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEJ MOSCI Samowładcy Wszech Rosssy etc. etc. etc. Uurr. Cujusvis nominis Szumowiczównie successorze zeszłego Antoniego Szumowicza z dokładem opiekunow, Samuelowi Wołkowi, Stefanowi Protasowiczowi Sędz. Gran. Słonim., Bogusławowi prezydentowi Grodz., Antoniemu Sędziemu Gran. Słonim., sukcesorom zeszłego Piotra Swiężyńskiego braci Swiężyńskim, Łukaszewiczom, Ostromieckiemu, Karolowi Roserowi doktorowi, Michałowi Klimowiczowi Sędz. Grodz. Słonim. Adolffowi Szukiewiczowi Podkomor. Lidz., Janowi Strawinskiemu, Józefowi Pławskiemu, XX. Bazylianom Zyrowickim, Pawłowi Miłaszewskiemu Pół. W. Rossyjskich: To-

Szukiewiczowi Pół. W. Polleh., Emmema doktorowi, Pro-towi Dobrzyńskiemu, Metzlerowey, Mikołajowi Łęczewskiemu, Xaweremu Wyżkowskiemu, Zajączkowskiemu, Bartoszewiczowi, Statkiewiczowi, Klarze Tomczykowej, Star. Abellowi Nowogr., Abramowi Morduchowi Meczykowi, Leybce galenternikowi, Nochimowi Augusiewiczowi, Kupcom i Obywatelom Słonim. z dokładem zwierzchności oraz dalszym wszystkim kredytorom i pretensorom zeszłego Karola Szukiewicza b. Sędziego Ziem. Słonim. pozew edyktalny przed Sąd Ziem. Pttu. Lidzkiego na kadencyą januaryową w roku tysiąc ośmset dziewiętnastym sędzić się mającą z powodztwa Ur. Tomasza Szukiewicza Sędziego Gran. Słonim. wynosi się w referencyi do dekrety remissyjnego Sądu Głó. drugiego departamentu Gubernii Litewsko-Grodzieńskiej w roku idącym dnia trzydziestego pierwszego oktobra ogłoszonego dowodow i praw krajowych w szczególności zaś oto: prozekwowany żalcy delator przez kredytorow zeszłego Karola Szukiewicza po rozmaitych subsełiach celem zyskania jednoczasowej w jednym Sądzie ze wszystkimi rozprawy powołał ich przed Sąd Główny drugiego Departamentu Grodzień. który wyrokiem remissyjnym powyżey datą wzmienionym Sprawę żaligo, ze wszystkimi kredytorami i pretensorami zeszłego Karola Szukiewicza na ostateczne, stosownie do konstytucyi tysiąc siedmset siedmdziesiąt szóstego roku, rozsądzenie do Sądu Ziem. Lidzkiego odesłał i temuz Sądowi fundusz zeszłego Karola Szukiewicza wyjaśnić nakazał, w satysfakcyonowaniu pilnować się prawideł konstytucyi tysiąc pięćset ośmdziesiąt ósmego roku przepisanych żalcę, dla nieprzychodzących kredytorow i pretensorow ammissyą i wieczny w pretensyi upadek zapisać zobowiązał, oraz iżby ciż, mimo wyznaczony Sąd Ziem. Lidzki, na jednoczasową ze wszystkimi rozprawę żall. do innego Sądu nie ewotowali i pod winami sprzeciwieństwa zastrzegł do powołania kredytorow przez żalobę edyktalną przed Sąd wyznaczony żall. zobowiązał, w skutek przeto powyższej remissy pozywa żalcy obżalowanych przed Sąd Ziem. Lidzki następne zakładając prośby. Primo: przyjęcia przynieść się mającego przez powołanych niektórych zeszłego Karola Szukiewicza a przez żall. na skutek nastających układow opłaconych z funduszow tegoż Karola kredytorow. Secundo: przeznaczenia na funduszach zeszłego Karola nappierwszey przed wszystkimi w należności żall. satysfakcyi. Tertio: uznania na wszystkich pozwanym komportacyi wszelkich pism i papierow pretensyi poszukiwane wyswiecających, pod obowiązkiem tej oprysiężenia przed wzięciem sprawy pod oczewiste rozpoznanie. Quarto. Nakazania obżal. usprawiedliwienia juramentem ich poszukiwać. Quinto: usatysfakcyonowanie z funduszow zeszłego Karola Szukiewicza przez żall. okazać się mających pretensyow usprawiedliwionych. Sexto: zapisania ammissy dla nieprzychodzących kredytorow i pretensorow nieraz wspomnianego zeszłego Karola Szukiewicza. Septimo: Sądzenia powrotu wydatkow prawnych i tego wszystkiego decydowania co czasu sprawy proszonym i dowiedzionym będzie, z wolną żaloby poprawą. (Relacya Woźnińska takowa). Roku tysiąc ośmset ośmnastego miesiąca nowembra szóstego dnia, Woźny zeznaje, iż w sprawie W. JP. Tomasza Szukiewicza Sędziego Gran. Powiatu Słonim. trzynastu Kapiow tego edyktalnego pozwu na skutek remissy Sądu Głó. drugiego Departamentu Gubernii Grodzieńskiej w dniu trzydziestym pierwszym oktobra roku terażniejszego, z powodztwa tegoż W. Szukiewicza zaszley, jedną JW. Woyciechowi Pusłowskiemu aktualnemu Radcy Stanu i kawalerowi w majątności Szydłowiczach; Drugą WW. JXX Bazylianom Zyrowickim w miasteczku Zyrowicach w ich klasztorze; Trzecią W. Bogusławowi Prezydentowi Grodz. Słonim. Czwartą Antoniemu Sędziemu Gran. Słonim. braci rodzonym Swiężyńskim. Piątą Michałowi Klimowiczowi Sędziemu Grodz. Słonim. Szóstą JP. Aloizemu Czyżowi. Siódmą Albertowi Nowakowi. Osmą Michałowi Łęczewskiemu. Dziewiątą Metzlerowey. Dziesiątą Star. Morduchowi Meczykowi. Jedynastą Leybce galenternikowi. Dwónastą Nochimowi Augusiewiczowi, i Trzynastą Abramowi kupcom i Obywatelom Słonimskim z dokładem ich zwierzchności w mieście Słonimie, wszystkie trzynastu oczewisto do rąk, czterdnastą zaś po nieosiadłych zeszłego Karola Szukiewicza kredytorow do drzwi Sądowych Ziem. Słonim. przybijając przed Sąd Ziem. Pttu. Lidzkiego na kadencyą januaryową w roku tysiąc ośmset dziewiętnastym sędzić się mającą popodawałem w Pcie. Słonimskim Gubernii Grodzieńskiej a sam niniejszy autentyk lub onego ekstrakt na cel trzykrotney awizacyi do gazet Litewskiego i Kurjera Litewskiego z oznaymieniem o terminie rozprawy podać postanawiam. W tej relacyi podpis woźnego takowy: Kasper Karpowicz W. P. Sl. U tego pozwu suscepta podpis Rejety przywycośnionej na czarney massie urzędowej Grodz. Słonim. pieczęci poświadczenie wzięcia poszlin i numer na boku takowe. — Roku tysiąc ośmset ośmnastego nowembra siódmego dnia przed aktami JEGO IMPERATORSKIEJ MOSCI Grodz. Pttu. Słonimskiego stanawszy osobiscie Woźny wyż wyrażony relacyą niniejszego pozwu zeznał, przyjąłem i że taż relacya jest zgodnie w akta wpisane świadcze, Ignacy Nielubowicz Grodz. Słonim. Regent (L. S.) poszliny opłacone Regent— Numer: czterysta ośmnasty, który to pozew, po podaniu onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, jest do xiąg Grodzkich Pttu. Słonimskiego przyjęty i zapisany, a z nich i ten wypis pod pieczęcią Urzędową Grodzką Słonimską roku terażniejszego ty-